

1. Všich-ni v ten-to čas, ó li-dé, svůj hlas
 ja - sný vy-dej-te, srd-cem ple-sej-te.
 Bo - hu zpí-vej-te, zvuč-ně jej chval-te,
 ne - boť on jest Pán všech nej-vyš-ší sám,
 Bůh vel - mi hroz-ný, Král vše-ho moc-ný,
 vše-chen svou mo-cí svět spra-vu-jí - cí.

2. On všechny lidi, co vůkol bydlí, / všelijak sklonil
 a je podmanil, / i jiné všudy všechny národy. / A tak, což
 otcům slíbil, to synům, / nám, tuto zemi rozkošnou velmi /
 předal v dědictví z milosrdenství.

3. Aby tu s námi byl bez přestání, / vstoupil Bůh vzhůru
 na svatou horu, / že se až chvěla, mocně duněla. / Zpívejte
 se mnou s radostí mnohou / Králi našemu, zpívejte jemu, /
 on je mocný sám všeho světa Pán.

4. Nadto vy všichni jím vycvičení, / Bohu zpívejte, moc jeho
 znejte / mezi národy na zemi všudy. / Však i ta světa slavná
 knížata / sběhnou se k Bohu Abrahamovu, / by s lidem jeho
 ctili samého,

5. neb on štítem svým všem všudy zemím / je sám ochránce.
 Nad světa správce / všechny je vyšší a nejmocnější. / Zpívejte
 se mnou s radostí mnohou / Králi našemu, zpívejte jemu, /
 on je mocný sám všeho světa Pán.

T: Jiří Střejc / Písně duchovní evanjelistské, 1615 /

Evangelický zpěvník, 1979

M: Pseaumes octante trois de David, 1551